

Sygn. akt II K 504/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Matusiak

Protokolant: Patrycja Speizer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 5 i 28 października 2016 r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tczewie

przeciwko: P. B., synowi A. i C. z domu Ż., urodzonemu w dniu (...) w T.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 25 marca 2016 roku w miejscowości S. w ruchu lądowym na drodze krajowej nr (...) kierował samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając w pierwszym badaniu 0,64 mg/l, w drugim badaniu 0,65 mg/l i w trzecim badaniu 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazuje go i wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

II. na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których kierowania niezbędne jest prawo jazdy kat. B, na okres 3 (trzech) lat;

III. na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w pkt II wyroku środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 marca 2016 r. do dnia 4 listopada 2016 r.;

IV. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł;

V. na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków oraz 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 504/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. B. pracuje w zakładzie przetwórstwa drobiu. W dniu 25.03.2016 r. rano po zakończeniu pracy spożywał alkohol. Związane to było z pożegnaniem pracownika, który odchodził na emeryturę. Następnie oskarżony położył się spać. Wczesnym wieczorem obudził się i wydawało mu się, że nie jest już nietrzeźwy. Uzyskał informację, że jego ojciec źle się poczuł. Dlatego wsiadł do swojego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) chcąc pojechać do domu. W miejscowości S. na drodze krajowej nr (...) ok. godz. 1850, gdy jadący przed nim samochód osobowy marki V. (...)

rozpoczął hamowanie oskarżony nie zdołał wyhamować i uderzył w niego. Żaden z uczestników zdarzenia nie odniósł obrażeń. Na miejsce przyjechał patrol Policji w składzie sierż. sztab. W. S. i mł. asp. W. K.. Przebadali oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. Uzyskano wynik 0,64 mg/l o godz. 1907, 0,65 mg/l o godz. 1957 i 0,62 mg/l o godz. 2019. Oskarżonemu zostało zatrzymane prawo jazdy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 32v-33, 82v-83v, zeznania świadka Z. B. – k. 26, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2, 3, świadectwo wzorcowania – k. 19, 20, notatka urzędowa – k. 1, tabela przeliczeniowa – k. 7, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 9)

Za popełnione wykroczenie oskarżony został osobno ukarany.

(dowód: postanowienie – k. 18)

P. B. ma 31 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Nie posiada majątku. Pracuje z zakładzie drobiarskim od ponad 8 lat, obecnie na stanowisku kierownika działu logistyki i transportu z wynagrodzeniem w kwocie 1.600 zł. Cieszy się bardzo dobrą opinią pracodawcy. Jest doświadczonym pracownikiem. Pomimo popełnionego przestępstwa pracodawca wyraził gotowość dalszego zatrudniania oskarżonego, pod warunkiem, że oskarżony będzie dysponował prawem jazdy kategorii C+E. Oskarżony nie był do tej nigdy pory karany. Poza wykroczeniem z dnia 25.03.2016 r. nie dopuszczał się innych wykroczeń drogowych. Mieszka z matką i chorym na schizofrenię bratem. Jego ojciec zmarł w dniu 2.04.2016 r. Pomaga matce w opiece nad bratem. Wspiera rodzinę finansowo. Poza uzyskiwanym przez niego dochodem utrzymują się z renty matki w kwocie 1.200 zł miesięcznie. Nie jest znany funkcjonariuszom Policji jako osoba nadużywająca alkoholu. W miejscu zamieszkania oskarżony cieszy się pozytywną opinią, nie jest widywany pod wpływem alkoholu.

(dowód: dane osobopoznawcze – k. 32v, 44, karta karna – k. 14, 74, karta karna kierowcy – k. 76, opinia pracodawcy – k. 41, 81, odpis aktu zgonu – k. 43, potwierdzenie wypłaty renty – k. 42, wywiad policyjny – k. 89, wywiad środowiskowy – k. 90-91,

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyraził skruchę z powodu popełnionego przestępstwa.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 32v-33, 82v-83v)

Sąd zważył co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły żadnych wątpliwości.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o wszystkie przeprowadzone w toku postępowania dowody, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości, wywiad środowiskowy i karty karne, jak również pozostałe dokumenty, które wzajemnie ze sobą korelowały i uzupełniały się, nie pozostając ze sobą w żadnej sprzeczności. Oskarżony od samego początku nie kwestionował swojego sprawstwa. Przedstawił relację, która odpowiada pozostałym zebranych dowodom.

Również wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. Jako osoba dorosła i zdrowa, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej musiał on przewidywać fakt, że po spożyciu znacznej ilości wysokoprocentowego alkoholu może on nadal znajdować się w stanie nietrzeźwości, a w związku z tym nie powinien kierować samochodem.

Odpowiedzialności z art. 178a § 1 k.k. podlega m.in. ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony prowadził samochód osobowy marki D. (...), który niewątpliwie jest pojazdem mechanicznym. Kierując tym samochodem na drodze krajowej uczestniczył w ruchu lądowym. Wreszcie oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości: stężenie alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiło nie mniej niż 0,62 mg/l, co ponad dwukrotnie przekraczało wartość graniczną, od której rozpoczyna się stan nietrzeźwości (art. 115 § 16 pkt 2 k.k.). Oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Za czyn ten należy wymierzyć karę grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Sąd zobowiązany jest ponadto orzec zakaz prowadzenia pojazdów na okres od 3 do 15 lat, przy czym może to być zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. Sąd zobowiązany jest także orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości od 5.000 zł do 60.000 zł.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszystkie okoliczności wskazane w treści art. 53 § 1 i 2 k.k. Zgodnie z tym przepisem Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Przy wyborze rodzaju i wymiaru kary należało uwzględnić zdecydowaną przewagę okoliczności łagodzących nad obciążającymi. W szczególności z ustalonego stanu faktycznego niezbieżnie wynika, że zdarzenie objęte niniejszym postępowaniem stanowiło incydentalny wypadek w życiu oskarżonego, który do tej pory prowadził nienaganny i ustabilizowany tryb życia oraz cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania i pracy. Oskarżony ma stałą pracę, w której jest cenionym pracownikiem. Stanowi podporę dla swojej rodziny, która jest w stanie się utrzymać tylko dzięki otrzymywanemu przez niego dochodowi. Całkowicie wywiązuje się ze swoich obowiązków społecznych jako syn i brat sprawując opiekę na chorym rodzeństwem, pełniąc de facto rolę głowy rodziny. W środowisku sąsiedzkim nie jest znany z żadnych wybryków. Przede wszystkim zaś nie był do tej pory karany za żadne przestępstwo. Nie popełniał także wcześniej żadnych wykroczeń drogowych. Oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa, swoje wyjaśnienia konsekwentnie podtrzymywał w toku całego postępowania oraz wyraził szczerą skruchę i żal z powodu popełnionego przestępstwa. Jediną okolicznością obciążającą w niniejszej sprawie jest wartość stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu.

Biorąc te okoliczności pod uwagę Sąd uznał, że kara najłagodniejszego rodzaju, tj. kara grzywny będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Sąd mógł wymierzyć karę grzywny w granicach od 10 do 540 stawek dziennych. Sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stanowić będzie odpowiednią dolegliwość tak, aby w przyszłości oskarżony nie popełnił przestępstwa. Z uwagi na wysokość osiąganych przez oskarżonego dochodów, oscylujących w okolicach minimalnego wynagrodzenia za pracę, wysokość jednej stawki dziennej Sąd ustalił na poziomie bliskim minimalnego, tj. 20 zł. Tak skonstruowana sankcja spełni zdaniem Sądu cele prewencji indywidualnej i ogólnej.

Sąd zdecydował się orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, dla których konieczne jest posiadanie prawa jazdy kategorii B, tj. samochodów osobowych, a więc takich pojazdów jak pojazd, którym oskarżony kierował w czasie popełnienia przestępstwa. Zdaniem Sądu oskarżony nie stanowi takiego zagrożenia dla ruchu drogowego, aby niezbędne było całkowite wyeliminowanie go z niego na czas nie krótszy niż 3 lata. Oskarżony wyraził skruchę a dotychczasowa linia jego życia pozwala wysnuć wniosek, że popełnione przez niego przestępstwo stanowiło tylko incydent w jego życiu, zaś wyrok skazujący w połączeniu z przeprowadzonym postępowaniem karnym stanowić będzie wystarczający bodziec do tego, aby w przyszłości nie popełnił kolejnego przestępstwa. Niezależnie od powyższego orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów oznaczałoby dla oskarżonego utratę pracy w sytuacji, w której jest on jedyną osobą pracującą w gospodarstwie domowym, w którym oprócz niego znajduje się pobierająca rentę matka oraz chory brat. Taka sytuacja nie tylko nie doprowadziłaby do ukształtowania pożądanej postawy u oskarżonego, ale wręcz przeciwnie, z powodu swojej nadmiernej surowości mogłoby spowodować wywołaną

poczuciem niesprawiedliwego osądzenia demoralizację oskarżonego. W związku z powyższym Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów ograniczony do określonej kategorii pojazdów.

Jednocześnie Sąd orzekł świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł. Brak było podstaw do orzekania tego świadczenia w wyższej wysokości. Łączna kwota zobowiązań pieniężnych, do których uregulowania oskarżony będzie zobowiązany, łącznie z kosztami procesu przekracza ponad czterokrotnie osiągane przez niego dochody. Zdaniem Sądu tak skonstruowana sankcja będzie z jednej strony w sposób odpowiedni dolegliwa, unaoczniając oskarżonemu nieopłacalność popełnienia przestępstw a z drugiej strony nie nosi znamion rażącej surowości, w szczególności oskarżony będzie w stanie wywiązać się z nałożonych na niego obowiązków, nie zmieniając swojego dotychczasowego nienagannego trybu życia. Jednocześnie orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wyżej wskazanej postaci pozwoli oskarżonemu na kontynuowanie pracy i uiszczenie nałożonych na niego obowiązków finansowych. W ten sposób zostaną spełnione cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego. Kara w takiej postaci uwzględnia także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przez swoją dolegliwość (dotkliwość finansową) wskazuje na nieopłacalność popełniania przestępstw, z drugiej zaś strony nie jest zbyt dotkliwa. W ten sposób spełniony został również postulat przewidziany w art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k. przewidujący konieczność zastosowania trafnej reakcji prawnokarnej w celu kształtowania pożądanych w społeczeństwie postaw w zakresie poszanowania prawa.

Na poczet orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu. Brak było podstaw do zwolnienia go od nich w jakiegokolwiek części, tym bardziej, że nie są one w wygórowanej wysokości.